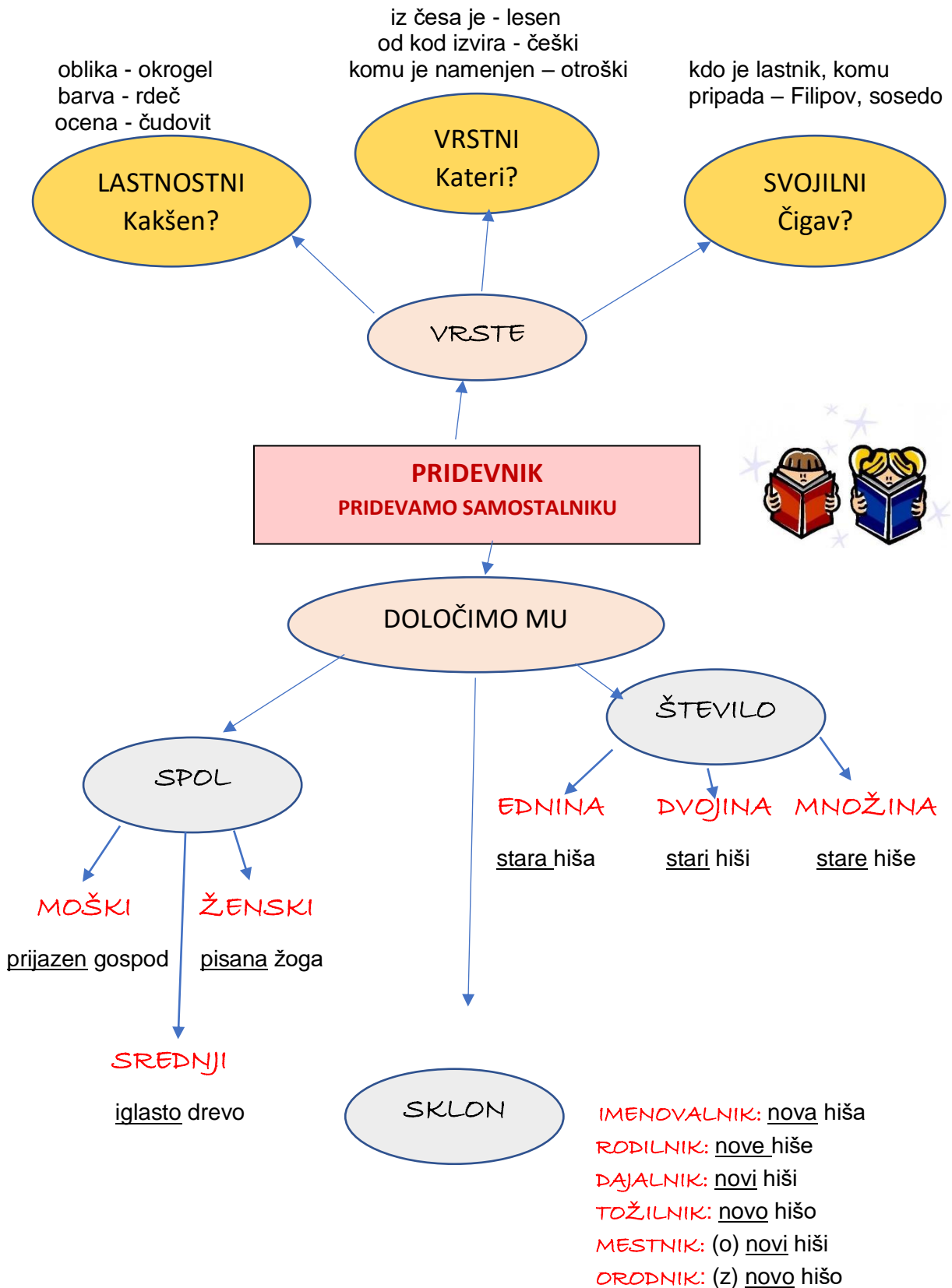

PRIDEVNIK

Pridevniku lahko določimo vrsto, spol, sklon, število in stopnjo.

V katerem spolu, sklonu in številu bo pridevnik, je odvisno od samostalnika, pred katerim stoji.

Kadar je svojilni pridevnik speljan iz lastnega imena, ga pišemo z veliko začetnico, npr. Tomaževo kolo, Mojčina kapa.

Vrstne pridevnike na -ski/-ški, ki so izpeljani iz lastnega imena, pišemo z malo začetnico, npr. angleški jezik, slovenski pesnik.

STOPNJEVANJE PRIDEVNIKA

Lastnostne pridevnike lahko tudi stopnjujemo. To pomeni, da izražamo različne stopnje neke lastnosti. Poznamo tri stopnje, vsaka ima svoje ime (osnovnik, primernik, presežnik). Poznamo dve vrsti stopnjevanja – stopnjevanje z obrazili in opisno stopnjevanje.

Stopnjevanje z obrazili (-ši, -ji, -ejši)

OSNOVNIK	PRIMERNIK	PRESEŽNIK
lep	lepši	najlepši
težek	težji	najtežji
debel	debelejši	najdebelejši

Nekateri pridevniki, ki jih pogosto uporabljamo, imajo pri stopnjevanju posebnosti.

OSNOVNIK	PRIMERNIK	PRESEŽNIK
dober	boljši	najboljši
sladek	slajši	najslajši
globok	globlji	najgloblji
visok	višji	najvišji
velik	večji	največji
majhen	manjši	najmanjši

Opisno stopnjevanje (s prislovoma bolj/manj)

Kadar pridevnikov ne moremo stopnjevati z obrazili, jih stopnjujemo opisno, in sicer s prislovoma bolj oz. manj. Tak način je običajen pri pridevnikih za barve (rdeč, zlat) in pri tistih, ki nastanejo iz glagola (zaželen, stoječ).

OSNOVNIK	PRIMERNIK	PRESEŽNIK
Bel	bolj bel	najbolj bel
pisan	bolj pisan	najbolj pisan
zaželen	bolj zaželen	najbolj zaželen